

PhotoNaturas vårfotoexpedition på Öland

17–20 maj, 2012

Öland hade klätt sig i sin allra vackraste och mest vårliga blomsterskrud. Doftande syrener och blommande slånårsbuskar, guldgula mattor av gullvivor, teveronika, getväppling och mandelblom. Den absolut bästa tänkbara medicinen för vintertrötta, naturhungrande naturfotografer.

I luftrummet kvittrade lärkorna i kapp med rosenfinkarnas distinkta sång och näktergalarnas högljudda flöjtande smatter, medan rapsfälten glittrade bländande som ljus äggula i solskenet. Göken gol både i öst och i väst, i norr och i söder.

Och medan stararna pilade stressigt fram och åter mellan boet med nykläckta ungar och det oavbrutna surrandet i skyn, starskafferiet, så kikade snokarna blygt fram för att fånga in några värmande solstrålar på sina vinterkalla reptilkropparna.

Nu var den rara och svårfunna guckuskon i full färd med att slå ut medan krutbrännare, Adam och Eva och Sankt Pers nycklar stod i givakt på det torra, kalkrika Alvarets vidder, i full blom.

Solen vände sina värmande strålar mot Öland och gav oss en generös ljussättning. Häftiga moln, soluppgångar och solnedgångar, några av det mera spektakulära slaget, kontrasterade med den klarblå himlen på dagarna. Sommarvärme blev det dessutom efter en premiärdag med kalla, bitande vindar.

Fotomotivrepertoaren är oändlig på Öland denna tid på året. Fågel-, orkidé- eller landskapsfotografer får sitt lystmäte. Motiven räcker till alla. Här finns även gamla stenmurar, kvarnar, runstenar, ruiner och gamla skeppssättningar. Fina kryddor till naturmotiven.

Elva PNare hade slutit upp på Öland, några med sina respektive. Och på inrådan av Martin inkvarterades vi på Kackelstugan, ca 3 km till västlig och 13 km till östlig kust och hav, och ungefär 70 km till både Långe Jan respektive Korte, nej jag menar Långe Erik, fyrarna på Ölands sydligaste respektive nordligaste utposter.

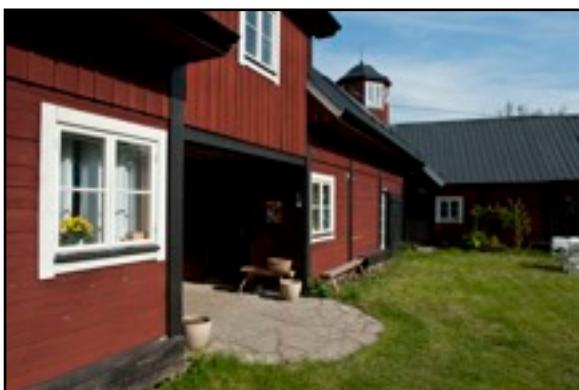
Kackelstugan är en samling Faluröda trästugor och gårdshus som innesluter en stor gräsklädd gård med fruktträd där man kan sitta och äta oavsett om maten är beställd från gårdens restaurang eller medhavd. Hade nu regnet öst ner istället hade man kunnat njuta av konstutställning och böcker ur det stora biblioteket. Kackelstugan är nämligen också bildningscentrum på Öland.

Det är i alla fall en urmysig lantlig idyll inbäddad i grönska och fågelsång. Alla rum är olika och har tillgång till kök. Under sommarmånaderna kommer välkända artister hit och spelar och sjunger. Perfekt (tack Martin!).

På fredagskvällen ordnade Erland och Else, till allas förtjusning grillmiddag i trädgården. Under en obevakad bråkdels sekund knep dock Kackelgårdens utsvultna hund Erlands läckra, ogrillade, entrecote. Reservkorven fyllde turligt nog snabbt luckan på grillen, och i magen. Men korb är korb, och entrecote är entrecote, och det visste vovven.

Natten mellan fredag och lördag tog sig några tappra själar upp i svinottan, långt före tuppen hunnit upp och levererat sitt kuckeliku. Nu fick man hålla ögonen på vägen och vägrenen. Det kryllade nämligen av morgonpigga rådjur och harar på vägarna. Belöningen för detta okristligt tidiga uppstigande blev i alla fall en fantastisk soluppgång med en efterföljande underbar vårmorgon.

Vissa fick annat att tänka på än fotografering denna tidiga morgon. Som om det inte räckte med att krocka med ett rådjur på väg till Kackelstugan och sedan se sin 400 grams entrecote försvinna i gårdhundens käftar så bestämde sig Erlands bil för att strejka vid Äleklinta, kl. 4.00 på morgonen. Undsättningen var dock inte långt borta och både bil och Erland fick skjuts därifrån så småningom.

På lördagskvällen var vi nitton personer som slog sig ner vid dukat bord i Kackelstugans trevliga matsal/utställningslokal. Flera PNare, som bodde på egen kula på Öland, med sina respektive, slöt upp. Kyckling (förstås) eller lamm serverades. Kalas! Och vissa slutade inte fotografera bara för att middagen stod på bordet – tvärtom. Naturfotografin är ibland gränslös och tydlig även när bitar av naturen nått vår middagstallrik.

Vid långbordet blev ett himla kackel om fåglar, fyrar, orkidéer och rådjur.

Efter middagen gav vi oss iväg på motivjakt igen. Men då var det plötsligt stopp på stora vägen, väg 136, norrut och vi valde att stanna vid Borgholms slottsruin och ta en gedigen promenad ner till vattnet och fota. Senare fick vi veta att det var Ölandsraggarna som korkade igen vägen.

På söndagen bar det iväg hemåt, men inte förrän några fler orkidéer fotograferats. Krutbrännare var på menyn. Lunch var också på menyn. Eftersom krutbrännarna växte vid den väg som ledde till Himmelsberga hembygdsgård passade det förträffligt att inta lunchen där.

Att fotografera natur 3–4 dygn i sträck sätter ofta mat och sömn på undantag. Vi kom alltså fyra vrålhungriga naturfotografer till denna vackra gård – som visade sig bara servera kaffe med dopp! Så med bullar, kakor och tårta i magen fick vi avsluta vår Ölandsexpeditionen kravlandes på mage i en kruttorr kohage för att försöka fånga en svårfångad orkidé på bild, förhoppningsvis, som den aldrig förr framstått. I vilket fall som helst hade ingen av oss någonsin framstått som vi gjorde nu, på magen, i hagen, på en av Sveriges i särklass vackraste platser den här tiden på året, Öland.

Att fotografera en Öländsk runsten

Åker man iväg ett gäng fotografer på fotoexpedition är det stor risk att man kommer att befinna sig i grupp, en mer eller mindre stor sådan, med de andra fotograferna, när man skall fotografera. När man fotar i grupp får man då, framför allt, se upp för..... gruppen. Fotar man tillsammans dygnet runt, kommer man snart att upptäcka fördelen med att fota i grupp på natten. Hela eller delar av gruppen kan vara med på bilden utan att synas. En annan möjlighet är att använda världens långa slutartider dvs. om gruppmedlemmarna ideligen rör sig i bildområdet.

Men har man väl gjort sig av med oron med att fota i grupp kan man nu fokusera på de olika fotostilar som plötsligt framträder ur varje individs fotograferingsbeteende. Här finns mycket att lära visar det sig. Det finns många approacher till ett motiv, idéer, tekniska lösningar, ljussättningar etc. som du kanske aldrig skulle kommit på. Titta bara på tillvägagångssätten när det gäller att fota en Öländsk runsten efter solnedgång, dvs. på natten. Mycket lärorikt. Och hängivenheten går icke att ta miste på.

Vid tangentbordet: Anita Campbell, sekreterare